

ikke mener, at vi bør iværksætte nogle initiativer, der løbende kan give os et større overblik over, hvilke økonomiske konsekvenser personalegoderne har for finanspolitikken.

Derfor skal jeg på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»En række personalegoder/naturalieydelse be- gunstigtes skattemæssigt i forhold til beskatning af kontantløn. Folketinget konstaterer, at der ligger en række gode grunde bag, at skiftende regeringer gennem tiden har gennemført eller opretholdt skattebegunstigelser af bestemte naturalieydelse.

Dette er bl.a. sket for at fremme formål af bredere samfundsmæssig interesse – eksempelvis opgradering af arbejdsstyrkens it-kompetence-niveau og uddannelsesniveau, hurtig sundhedsbehandling og alkoholbehandling af erhvervsaktive bl.a. med henblik på at minimere produktionstab – og/eller for at begrænse de administrative byrder for borgere, virksomheder og skattemyndigheder.

Folketinget opfordrer regeringen til fortsat løbende at afstemme den økonomiske politik med henblik på at fastholde en holdbar finanspolitik, idet Folketinget samtidig konstaterer,

- at regeringen har etableret et tværministerielt overvågningsberedskab,
 - at regeringen vil fremsende en årlig redegørelse over udviklingen på området til Skatteudvalget, første gang i efteråret 2004. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om provenutabet og kunne danne grundlag for en vurdering af behovet for eventuelle ændringer.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 50).

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal spørge, om Venstres ordfører vil medgive, at personalegoderne primært kommer de højtlønnede til gavn, og at det forholder sig sådan, at når en mand i det private får 380 kr. ud af de her personalegoder, så får en kvinde i det private 100 kr., mens folk i det offentlige og folk på overførselsindkomst får meget lidt ud af ordningen.

Dernæst skal jeg bede Venstres ordfører bekræfte, at vi ikke her diskuterer formålet med ordningerne, vi diskuterer ikke, om det er en

god idé, at folk kan få bredbånd, vi diskuterer heller ikke de her forbistrede sundhedsordninger, vi diskuterer metoden, hvorpå man kan give penge til de her ordninger.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Nu er jeg ikke enig med Enhedslisten i, at vi ikke også diskuterer formålet med ordningerne, for konsekvensen af det, Enhedslisten vil, er jo at ødelægge hele ideen med de ordninger.

Vi må konstatere, at de indgreb, den tidligere regering har lavet f.eks. inden for it-området, jo rent faktisk betød, at man holdt op med at få udbredelsen, så derfor er det jo yderst relevant, at man også diskuterer formålet med de her ordninger, når man samtidig diskuterer de skattemæssige forhold, for en ændring af de skattemæssige forhold, som Enhedslisten ønsker, vil altså betyde, at f.eks. udbredelsen af bredbånd vil blive mindre, at f.eks. skattefriheden for at modtage sundhedsforsikringer også vil falde bort.

Det er klart, at det kan vi ikke støtte, der er vi politisk uenige. Vi har faktisk netop indført de her ordninger, for at de skal bruges. Derfor tror jeg heller ikke, det overrasker nogen, at vi ikke er enige.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Hvis formålet med de her ordninger eksplicit er at underminere indtægtsgrundlaget for velfærdssamfundet, så synes jeg sådan set ikke, det er overraskende, at vi ønsker at ødelægge ordningerne. Men jeg går ikke ud fra, at det er det, der er Venstres formål med ordningerne.

Jeg går ud fra, at Venstres formål med f.eks. at lave en skattebegunstigelse i forbindelse med bredbånd er at udbrede bredbånd. Hvis vi kan være enige så langt, så må Venstres ordfører også medgive mig, at der er andre måder at støtte udbredelsen af bredbånd på end ved at give en skattebegunstigelse, og at man ved at lave en anden metode til at støtte bredbånd på vil vide præcis, hvad det er for et beløb, man giver ud, samt hvilke grupper man rammer.

Det vil altså sige, at man med sikkerhed kan slå fast, at det ikke er dem, der i forvejen har adgang til det eller i forvejen har råd til det, men at det er de grupper, der ikke har adgang, og de grupper, som ikke har råd, der vil få mulighed for at få bredbånd. Den styring ville man kunne lave, hvis man anvendte en anden metode.